
Рицарь.

„Азъ пакъ съмъ при тебъ.

Водитъ тихи — мълчеливо зовагъ.

Звездитъ свѣтятъ въ мрака, като лампади горятъ.

Високо, на връхъ на кулата, въ старинния замъкъ,
искрица свѣтлѣй.

Ти бдишъ, царице моя!

Ще пронижа стенигъ каменни съ моя огненъ мечъ.

Колчанъ стрели сж на бедрото за сърдцата

на твоитъ пазители, о, цвѣте на планината,

на върховетъ снѣжни най-хубавъ цвѣтецъ!

Стоглава хидра се прострѣла, опасала друмъ
до тебъ.

Сърдцето си ще дамъ за тебъ, цѣлия животъ.
